

PLACERING

Træet er et stort, kraftigt løvtræ og udfylder papiret både i top og bund. Det er tegnet med tykke, kraftige streger, der næsten overalt er ubrudte. Indtrykket er, at træet er tegnet med hurtige, resolute strøg – kun enkelte steder (grenen V 2.1) er stregen brudt nogle steder, og da i øverste, højre felt.

Træet står lodret og er tilnærmelsesvis centreret i centrum af papiret (med svag venstrestilling). Det viser en generelt afbalanceret psyke, modtagelig for maskuline og feminine påvirkninger, dvs. at tegneren formår at relatere til begge køn, og at ingen af forældrene formentlig har været overdrevet dominerende. Tegneren er godt rodfæstet i fortiden og har generelt positive forventninger til fremtiden. Hun har overvejende sunde seksuelle reaktioner, som er integreret med god mental udvikling. Dog tyder den svage venstrestilling ifht papirets midterlinie på en vis følelsesmæssig ubalance – det kan skyldes en let dominerende mor, men kan også vise vanskeligheder med (et) parforhold. Da der kun er tegnet én gren på denne plads, tyder det på at tegneren kun har haft ét betydende parforhold gennem sit liv.

Træet læner en anelse mod højre. Det tyder generelt på identifikation med eller længsel efter faderfiguren, men i dette træ er hældningen så svag, at det næppe er signifikant. Fadersavnet optræder formentlig forbigående.

Den næsten-centrerede bundplacering antyder følelser af personlig utilstrækkelighed. Fantasi og forestillingsevne med vilje hæmmet; følelser og bestræbelser begrænses i udtrykket og overdrives ikke. Træets størrelse viser, at tegneren har en høj koncentration af jegstyrke på trods af en generel følelse af ensomhed og (situationsbestemt) selvtillid, men det lillebitte træ, der er indeholdt i rodens højre side, sladrer om en underliggende følelse af ubetydelighed og oplevelse af at være magtesløs, overvældet af verdens uendelighed. Der antydes følelser af pres og utilstrækkelighed, som kan give sig udslag i ekstrem utilfredshed med sig selv eller sine resultater. Dette svingende selvværd kan være vanskeligt (for både tegneren selv og for hendes omgivelser) at forene med hendes adfærd, for hun fremtræder ofte selvsikkert. Trods god kontakt med sine følelser kan hun være lidt reserveret og passiv i sine relationer, og da hun har temperement, kan der optræde pludselige og spontane vredesudbrud og korte perioder med heftig aktivitet.

Kronen går til kanten, og det er som om nogle blade i den centrerede top er udeladt af pladshensyn. Roden går lige til kanten, men ikke ud over.

KRONENS RETNING

Retningen kan gælde kronen eller hele træet. Er der kun retningstendens i kronen, giver den information vedrørende mentale og emotionelle sfærer. Denne krone hælder en ubetydelighed opad-venstre. Det kan indikere interesse for det mystiske, historiske og kunstneriske. Man kan også se, at hele træet hælder svagt fra venstre mod højre, og den milde hældning underbygger den nævnte tese om en normal opvækst med feminin dominans og voksende maskulin indflydelse efterhånden og forstærker indtrykket af, at tegneren formår at skønne på det mandlige

uden at forkaste det kvindelige.

PROPORTIONER

Proportionerne er fordelt med 1/3 til krone, 1/3 til stamme og 1/3 til rod. For et løvtræ er proportionerne unormale, idet kronen er meget mindre og stammen betydeligt tykkere end et generelt løvtræs proportioner.

Den store, detaljerede rod forstærker indtrykket af tegnerens faste forankring i virkeligheden. Den forstørrede rod viser tendens til at vægte det instinktive, seksuelle og konkrete og nærvær af det ubevidste.

Den lille, lukkede krone peger på, at den mentale kontrol kan overtages af følelser og føre til adfærd, der kan være som et barns: ukontrolleret med voldsomme følelsesudbrud over både større og mindre ting. Det kan også være et fingerpeg om, at tegneren ikke har udnyttet sit intellektuelle potentiale fuldtud og måske selv oplever, at hun kunne yde mere mentalt i forhold til fx uddannelse eller andre, mentale tankeaktiviteter.

STRØG & STREGER

Det er meget almindeligt, at en trætegning primært indeholder både kraftige, ubrudte og antydende / svage strøg. I denne tegning er udtrykskvaliteten kraftig og ensartet. Enkelte steder er der skarpe vinkler f.eks i gren V.2.1, der ender i en klolignende grenspids, og i roden er der mange skarpe spidser. Det peger på dybe følelser af aggression, der dog formentlig sjældent kommer direkte til udtryk. I kronen er den spidse grenafslutning pyntet eller skjult med blade, der blokerer for den negative energi. Noget tyder på, at det er tegnerens vilje, der er på spil her, og at hun har lært sig at styre den aggressive energi. Imidlertid kommer den op fra roden (det instinktive) med frit flow gennem den tykke, u-arrede stamme. Nogen ville nok kalde tegneren temperamentsfuld, men i så fald er hun med tiden blevet bedre til at styre det.

Stregernes lidt grove, hårde karakter peger i retning af en auditiv læringsstil, der tyder på, at tegneren lærer og reagerer bedst på lydindtryk, dvs. det talte ord frem for det skrevne (det kunne være her, at oplevelsen af uudnyttet mentalitet ligger). Indtrykket underbygges af de afbrudte, åbne, tostregede grene. Hun kan dog også på visse områder være kinestetiker, dvs. praktisk anlagt og god til at bruge sine hænder. Denne energi skinner igennem ved de af kronens streger, som er svingende enkle og entusiastisk opadpegende.

Energien i strøgene afslører, at tegneren besidder indre og ydre styrke, om end den fra tid til anden kan svigte og give plads for følelserne af lavt selvværd og måske endda håbløshed. Det ses af de få, tynde, enstregede grene, som er buede (og én er endda vinklet, hvilket tyder på at tegneren også oplever irritation og fjendtlighed, når selvtilliden indimellem forsvinder og gør plads for større sårbarhed).

Der er mørke, kraftige streger, især i kronens venstre side og i roden. Tegneren har formentlig et stærkt udviklet ego, som hun bruger som en forsvarsmekanisme, både bevidst og ubevidst. De groveste streger er også de mørkeste og ses i kronens venstre side. Det er sandsynligt, at tegneren i visse, pressede situationer kan udvise et aggressivt ego-forsvar snarere end egentlig

jegstyrke. Noget tyder på, at det især sker overfor kvinder.

De dynamiske, hurtigt tegnede, unøjagtige og utydeligt adskilte streger (V.2.a og højre side af kronen) peger på en tendens til reaktioner, der kan betegnes som aktive, impulsive og utålmodige med tendens tilbøjelighed til dramatik i fremtræden. Udstrålingen af selvtillid kan være ægte eller uægte, alt efter omstændighederne.

Stregform

Kronens rette stregform i den venstre, tostregede gren viser en direkte tilgang til livet inden for det livsområde, som grenen hører under (det kosmiske). Placeringen tyder på en stærk længsel efter noget kosmisk, åndeligt eller guddommeligt, og grenen kan vise enten en stærk tro eller længsel efter tro. Tegneren har formentlig en god fantasi, et musisk talent og en kunstforståelse, som hun nok har holdt tilbage, men som presser sig på. Måske kan hun også udtrykke sig verbalt, men den v-formede skygge på gren v.2.1 peger i retning af, at hun enten holder sin litterære evne eller ambition skjult, eller at den er blevet skuffet og derfor holdes tilbage. Den udadkurvede, enstrengede nederste venstregren viser, at tegneren formår at sprede sine indre energier (følelsesmæssige og mentale) i retning mod andre og at hun kan dele ud af sit selv. Selvom hun har en grundlæggende accept af det moderlige, kvindelige, er det er ikke den, hun er mest optaget af.

I højre side er den nederste gren tostreget og åben, dvs. lader energien flyde helt frit fra stammen (følelserne) og ud. Denne gren peger på et det vigtigste parforhold og viser en anelse fjendtlighed her, som ses i det svagt vinklede knæk på grenen. Der sidder en detaljeret tegnet fugl på grenen, og noget tyder på, at tegneren har fået nyt håb i forhold til det mandlige (parforholdet) – enten via omgivelserne eller fra sig selv. Enten er den positive drejning opstået med alderen eller også er det noget, hun har besluttet at stræbe efter.

TRÆTYPE

Løvtræer tegnes typisk af et menneske, der af væsen grundlæggende er åbent, positivt og refleksivt. Den højt tilsatte krone viser åbenhed for følelser og kontakt, men bag facaden gemmer der sig et kompliceret, følelsesmæssigt liv. Tegneren er generelt sympatisk og kan i visse sammenhænge fremstå som de svages forsvarer. De opadvendte grene viser fremadstræben og høje mål, og de tydelige blade viser mental præcision, omhyggelighed, orden og optagethed af det bevidste selv – men også, at tegneren kan have meget brug for at beskytte sig mod for mange indtryk, ideer og påvirkninger. I perioder (afhængig af hendes selvværds kvalitet) kan hun optræde forsigtigt i forhold til andre mennesker, og når hun er i det hjørne kan hun virke reserveret og vurderer mennesker og oplevelser omhyggeligt, før hun åbner sig. Til andre tider kan hun være spontan og rummende uden forbehold.

Løvet er tegnet, så det kan ligne både frugter, blomster og blade. Det tyder igen på, at tegnerens positive selvfølelser, tilfredshed, kreative aktiviteter kan svinge, dvs. at disse ting kun sommetider kommer til udtryk og ikke altid kan udfolde sig. Den blomstlignende genstand i venstre sides nederste gren peger på et nært forhold til enten en datter eller en morfigur.

Enstregede grene uden løv tyder på en højtudviklet social samvittighed, evt. i forbindelse med samarbejde med store grupper af mennesker, tit i sociale sammenhænge, eller professioner i samfundets tjeneste. Hun kan have lyst til at ofre personlige formål for samfundet – men der er kun en enkelt af disse grene i træet, så tegneren kan godt have denne sociale samvittighed, om end den ikke er specielt dominerende og mest gælder det maskuline. Hun har en højtudviklet kritisk evne, som hun forsøger at dæmpe eller i visse tilfælde skjule. Hun kan nok fremstå som mere dominerende eller barsk i sin adfærd, end hun egentlig er.

KRUNE

Kronens form er elliptisk, og det antyder oftest en følelse af at være under pres, at være tynget af høje forventninger eller finde sin livssituation begrænsende for udfoldning af potentiale. Den lette venstrevægt antyder et ønske om støtte og inspiration i religion, tro eller overbevisning. Trækronens åbne struktur afbilder sårbarhed overfor kontakten til sit livsmiljø og en vis modvilje mod at bøje af og lade sig påvirke. Det betyder ikke, at tegneren ikke formår at lade sig påvirke eller bøje af – kun, at det tit sker med en vis modvilje.

GRENSTRUKTUR

Grenstrukturen er asymmetrisk opbygget med opadstræbende grene. Det og de mange blade er generelt positivt og står for vækst i overfladeområderne. Bladene viser ivrig nysgerrighed og stærke ønsker om sanselig udforskning. Løvet kan ses som en udvidelse af kronen, der er området for udtryk og kontakt med andre. Der er løv stort set rundt om hele kronen, og indtrykket er på den måde både åbent og lukket træ og viser, at hun har brug for at have en slags stødpude mellem selvet og omgivelserne – eller sagt på en anden måde: De mange blade antyder, at tegneren har brug for at beskytte sig imod alt for stor sårbarhed. Ikke hverken aggressivt eller bevidst defensivt, mere som en slags filter mellem sig og uden for. Alt, hvad der modtages fra omgivelserne og energioptagelsen udefra kan så filtreres nøje (gennem bladene). Fordi løvet dækker ikke totalt, får man det indtryk at tegneren ikke er på konstant vagt med hensyn til hvordan og hvornår energiudveksling med omgivelserne foregår. Hun kan i perioder eller situationer godt have stor tillid både til sin egen evne til at beskytte sig og til omverden.

GRENE

Generelt er grenene energikanaler som forsyner kronens dele med energi, dvs. at grenene viser individets måder at udforske og reagere på livsbegivenheder på, måder at udtrykke mentale energier på og måder at udvikle sig på. De viser også art og grad af energiudveksling mellem personen og det andet samt flugttilbøjeligheder, frustrationer, hæmninger og begrænsninger, fjendtlighed og aggression. De underste grene i hver side af kronen kan ses som den grafiske repræsentation af parhold. Den allerede omtalte nederste, højre gren er tostreget, opadstræbende og åben og er tegnet med to blade og en fugl. Det vidner om positive energier – men der er også en ”albue” på grenens underste streg, som antyder et brud eller en kraftig uoverensstemmelse, der dog ser ud til at være helet. Fuglen symboliserer venlighed og munterhed, og det, at den sidder på grenen vidner om, at tegneren er modtagelig over for en modnende ide eller forandring i forholdet.

Den enstregede gren, der udspringer af fuglegrenen, er ikke tydeligt forbundet med den tostrege. Det synes som om tegnerens bestræbelser i parforholdet ikke altid helhjertede eller i hvert fald ikke er fuldt gennemførte. Vinklen antyder en brat eller påtvunget retningsændring, en pludselig ændring i energistrømmen. Der er ingen tegn på fuldførelse eller fuldstændiggørelse af den indsats, der gik forud for ændringen, men fuglen og videreførelsen af grenen antyder målbevidsthed (eller i hvert fald hensigt om målbevidsthed) på dette område.

Grenene er generelt mere rette end bølgede, hvilket fortæller, at tegnen ikke er letpåvirkelig, men er interesseret i og følsom over for omgivelserne. Andre grenes kurvede, letbuede form fortæller, at tegneren således godt kan lade sig påvirke til at ændre sine energier – fx i retning af et opgør med fortiden om noget, der ligner et svigt eller en skuffelse (gren H.2.) Det ligner skuffelse over et ufærdigt projekt (fx en uddannelse eller et job) eller et mål, der ikke er blevet nået eller indfriet til tegnerens tilfredshed. En knop for enden af en gren ville udtrykke forventningsfuldhed – men på denne gren sidder ikke bare én, men tre fuldt udsprungne blomster. Dette projekt må derfor være bragt til ende, og blomten kan tyde på, at tegneren er kommet frem til en accept af, at det gik, som det gik.

Den venstre primærgren V.2 har en bemærkelsesværdig bulet facon. Her tyder noget på, at energien på dette område ikke flyder frit (og grenen er da også lukket med blade, der blokerer for gennemstrømningen). Det kunne ligne en blokering af tro på noget, og givet tegnerens tydelige kreative evner kunne man tro, at hun måske går rundt med en forfatter eller kunstner i maven, som hun undertrykker eller holder tilbage. Den mørke skygge ved grenens udspring er lagt med lodrette streger, som tyder på skuffelse eller skam på dette område. Noget ønskes skjult. Grenens omvendte tragtform tyder på, at tegneren gerne vil være og opfatter sig selv som åben overfor andre, men alligevel (som tidligere vist) har en let nedsat modtagelighed og en vis tendens til fastlåsthed (stædighed) – især, når det gælder tidligere oplevelser og skuffelser. Det betyder, at hun formentlig kan have svært ved at ændre sine mønstre og måske svært ved at tilgive fejltagelser, både hos sig selv og andre. Grenen er tegnet som åben og udadrækkende (et aktivt forsøg på at overvinde problemet), men bladene tilstopper energien og hindrer problemløsningen i at forløbe konstruktivt.

Den lette udbuling tyder på en tendens til ubeslutsomhed og ”drøv-tygning”, overdreven tøven og overvejelse og en oplevelse af stilstand i udfoldelserne.

GRENSPIDSER

Grenspidserne symboliserer kontaktpunktet mellem selvet og ”det andet” – dvs. alt det, der er uden for personens selv, og grenens afslutning er således vigtig i fastlæggelsen af personens holdning over for andre. Grenafslutningen kan også give vigtig information om, hvorvidt det berørte projekt eller den berørte erfaring er uafsluttet eller fuldført.

På dette træ er de tostrege grene tegnet med parallelle streger, som viser letpåvirkelighed og fritflydende energi, men energien stoppes af blade eller blomster. Det antyder afsluttethed, og i

øverste højre hjørne er der i hvertfald tegn på en del afsluttede projekter. Nogle af dem er måske afsluttet i utide – det kan man udlede af de blade, der ligesom er sat i som en prop (gren V.2). Denne gren har desuden en meget skarp spids, der tyder på utilfredshed, vrede og måske endda aggression. Der må være et projekt eller en opgave, der er afsluttet på en for tegneren utilfredsstillende måde, og som stadig nager hende. Den lukkede spids viser koncentreret energi i kontaktpunktet (en ”øm tå”), og energien kan slippes fri som en gnist (som tidligere de nævnte vredesudbrud), hvis nogen kommer dette område for nær.

Denne grens tvedelte udspring viser en splittelse af en primær energikanal i to sekundære, og det kan veje både positivt og negativt. Positivt kan det tolkes som tegnerens ønske om harmoni og balance og pege på evne til dyb overvejelse. Negativt kan denne tvedeling betyde ubeslutsomhed. Da denne tvedeling er den eneste tydelige, er der næppe fare for, at tegneren møder sine livsproblemer med tøven eller kompromis'er – heller ikke, selvom hun som sagt kan ”drøvtygge” på andre områder. Dog kan hendes ønske om fred på dette område (drømme, ambitioner om at manifestere sig på musiske eller kunstneriske områder) føre til, at hun hæmmer sin personlige udvikling.

Alt i alt kan man sige, at tegnerens følelser og tanker flyder forholdsvis frit, og at løvet virker dels som en stødpude imod den eksterne påvirkning og dels udvider kontaktområdet. Der er (igen) næppe tvivl om, at tegneren har temperament, men man ser, at ilterhed og aggressive energier er mildnet, formentlig med erfaringen. De mange blade for enden af de en-stregede grene viser, at tegneren trods skuffelser stadig har et tillidsfuldt, sommetider næsten naivt, håb om at møde tillid og venlighed i omgivelserne. Selvom hun kan blive ilter, præges hun af en forventningsfuld holdning til livet og af opdæmmet energi, som kan blomstre frit i fremtiden. Hun lægger bånd på sig selv og udøver en ikke ringe selvkontrol og begrænsning af fantasien her, især i mental sfæren. Måske grundet de skuffelser, som de skyggede områder i kronen antyder. En énstreget gren cirka midt i kronens top hænger frit i luften, og mellemrummet i tilsætningspunktet åbner for påvirkninger - dvs antyder et område af sårbarhed. Det kan antyde et uhelet brud eller et område (f.eks. litterære drømme), hvor tegneren ikke vil eller tør lade sine energier kan flyde frit og sandsynligvis oplever, at deres intensitet skifter mellem at opstå og lægge sig.

OVERGANG KRONE – STAMME

Overgangen mellem stamme og krone giver meget information om den indre dynamik, dvs. tegnerens emotionelle samspil med det mentale liv. Forståelse for de to elementers indbyrdes forhold er enormt vigtigt i definitionen af personlighedens dynamik. Den tynde gren på venstre side tyder på, at det kan være en udfordring for tegneren at assimilere sine følelsesmæssige reaktioner i de kognitive processer, og at følelserne derfor indimellem tager overhånd og kan være svære at underlægge bevidst kontrol. Her bekræftes billedet af en temperamentsfuld person igen. Men hun reagerer ikke altid ved følelsesudbrud.

Tegnerens følelsesliv og emotionelle reaktioner kan måske ikke altid bruges i det mentale, og det kan resultere i, at hun simpelthen lukker af i visse situationer, hvor hun ikke vil risikere at ”tænke med følelserne”. Der er derfor tegn på, at hun også kan have en vis forsigtighed i følelsesmæssige reaktioner, men ikke i en grad, der kan sidestilles med hverken forstoppelse eller blokering.

STAMME

Stammen fortæller om tegnerens indre relation til sine egne følelsesmæssige funktioner og kan ses som den primære kanal, som selve livsenergien strømmer gennem. Psykologisk symboliserer rødderne det instinktive og ubevidste samt det, vi kan hente fra det kollektivt ubevidste, mens kronen repræsenterer bevidst tænkning, meningsfuld aktivitet og det, som kan drage nytte af ”opmærksomhedens lys”. Imellem de to findes delvist bevidste, emotionelle områder og reaktioner – samt vækstens formende erfaringer. Stammen kan inddeles i tre.

Nederste del (overgangen fra rod til stamme): sæde for primitiv og/eller racemæssig identificering, længslen efter moderskødet, oceaniske følelser osv. De allertidligste oplevelser som har influeret på individets vækst og udvikling, er lagret her.

Midterste del: hvis der findes mærker eller fremhævninger på den, at gøre med følelser, som muligvis ikke er bevidstgjorte – men som sædvanligvis opfattes som socialt uacceptable: vrede, begær, hævn, søskendejalousi osv.

Øverste del: kan optræde som en del af kronen. Her udtrykkes de højeste følelser og emotionelle reaktioner – dvs. de ”socialt acceptable” eller ”positive” som f.eks. sympati, glæde, det at kunne lide og ikke kunne lide, frustration, håb og kærlighed.

Som helhed har stammen nok mere betydning for spørgsmål om parforhold end for karriere og uddannelse, hvor placering, retning, trætype og de vigtigste grene giver langt mere information om afgrænsede mål.

Stammen her er rank og parallel, dvs. med et stærkt, åbent energiflow fra rod til krone. Når de seksuelle og instinktive energier flyder uden hindring gennem de følelsesmæssige områder op i kronen viser det, at tegneren kan anerkende instinkter og harmonisk sublimere dem, når det er nødvendigt. Seksuel erfaring kan give individet mental glæde og åbne for, at varme følelser udtrykkes. Spirituel kontakt og mental stimulering kan være udspringet for et seksuelt forhold. Intrapersonelt kan energier nemt overføres fra én sfære til en anden. Upersonligt, ubevidst materiale er frit tilgængeligt for det kreative, reflekterende sind. Følelser kan flyde både opad og nedad, der kan opleves glæde ved f.eks. arbejde og blidhed og subtil forståelse kan udtrykkes i f.eks. seksuelt samvær.

Rankheden er tydelig, men ikke overdreven, så tegneren er ikke et menneske, der udviser stivhed i det følelsesmæssige udtryk eller har tendens til at beherske følelser på en formel måde – sml briterens ”stiff upper lip”. Tværtimod er hun levende og spontan i sin følelsesenergi. Stammen åbner sig mod roden, og parallelliteten bliver let tragtførm. Det er tegn på viser det

en sund, åben accept af seksualiteten og en omfattende kontakt med det ubevidste materiale. I kronene udvider stammen sig let tragtformet, og det tyder på en værdifuld udveksling mellem de følelsesmæssige reaktioner og de mentale og spirituelle områder.

Stammens form er konkav. Det viser, at tegneren anerkender og oplever egne følelsesmæssige reaktioner som harmoniske overgange mellem instinkter og det bevidste, mentale liv. Den indsnævres en anelse i højre side af midterdelen, som danner bro mellem de tre dele – men i dette tilfælde fungerer broen ikke særligt effektivt, da den jo hæmmer den frie udveksling mellem de vide kanaler både oppe og nede.

I venstre side ses en lillebitte, næsten usynlig udbuling, som formentlig repræsenterer specifikke, uopfyldte ønsker eller længsler eller følelsesmæssige oplevelser, der ikke er gennemlevet. Det kan godt betyde en kærlighedserfaring, og da den ligger på venstre side tyder den også på romantiske længsler – men her er der nok snarere tale om længsel efter moderens accept. Udbulingen er dog så svag, at der kan være tale om en overfortolkning af dette punkt.

Træet er som nævnt let venstrestillet og deler sig et ikke før kronen: Det tyder på, at tegneren føler loyalitet for forældrene og er blevet mødt med nærhed, især af mor. Alligevel synes kontakten til mor ikke at være følelsesmæssigt konstant varm, idet den underste, venstre gren er enstreget og ikke åbner for særlige meget følelsesgennemstrømning.

Stammens omrids er tegnet med tydelige, uafbrudte streger, og man må formode, at tegneren for omgivelserne fremtræder som både direkte og selvtillidsfuld og kun særligt forsigtig eller usikker på få områder. Den brede stamme viser varme og dybde i følelserne, uden at disse får overdrevet dominans. Der kan dog godt være tilfælde, hvor tegneren kan blive sentimental og have tendens til at give sig hen i følelserne snarere end at mærke ægte, følelsesmæssig dybde, men det er ikke noget fremtrædende træk.

ROD

Roden fortæller om den instinktive og ubevidste sfære. Usædvanlige detaljer i roden kan pege på ubevidste problemer, tit i forbindelse med personens seksuelle energi og reaktioner. Overgangen mellem stamme og rod kan være åben, halvtlukket og lukket. Uanset graden af åbenhed betyder den åbne overgang næsten altid (påstået) selvtillid.

Her ses en veludviklet rodstruktur, og den fortæller, at personen anerkender og accepterer sin seksualitet, føler sig fortrolig med sine instinkter og bogstaveligt talt opfatter sig forankret (i fortiden, familien eller den omgivende kultur). Der er sikkert god adgang til ubevidst materiale, fordi overgangspunkterne fra stamme til rod overvejende er åbne.

De tydelige rødder består af parallelle (dobbelte) streger og to enkelte streger, og de få enkeltstregede, mørklagte rødder på det dobbeltstregede træ tyder på tilstræbt abstraktion af instinktet, dvs. tegneren kan nyde et forholds seksuelle oplevelser og alligevel optræde ”koldt” overfor partneren, som om hun er i stand til at tænde og slukke for sine reaktioner. Det stemmer med den tidligere iagttagelse, at hun formår at lukke af for sine følelser.

Selvom overgangen fra rod til stamme er grundlæggende åben og viser en overordnet accept af egen seksualitet, viser uoverensstemmelsen mellem en enkeltstreget rod og en dobbeltstreget stamme, at der på visse områder er vanskeligheder med at integrere seksualiteten med de følelsesmæssige og mentale sfærer. Det kan være, at tegneren har tilbagevendende fantasier, som gør hende skamfuld og som hun derfor forsøger at fortrænge eller benægte for sig selv. Overordnet er seksualiteten dog sund.

Den åbne overgang tegner også et billede af, at tegneren mener at kunne finde tilstrækkelig stabilitet i sig selv, uden støtte fra omgivelserne. Hun ønsker at føle sig rodfæstet i sig selv og grundfæstet i virkeligheden.

Der er ingen grundlinie, og det forstærker opfattelsen af, at tegneren kan anerkende ubevidste og instinktive områder, er åben for instinktive energier til at flyde opad og har god adgang til det ubevidste (kan f.eks. være en detaljeret, livlig drømmer). De detaljerede rødder tyder endda på fokus på eller interesse for på det instinktive, måske især fordi stammen og kronen ikke har tilsvarende detaljeringsgrad.

Det er meget almindeligt, at roden opløses og bliver diffus, så den virker mere uafsluttet end resten af træet. En normalt proportioneret rod er hverken særlig bred eller særlig smal, dyb eller omfattende. Her har kronen ganske få grene i forhold til rodnettets udstikkere, og roden er langt mere detaljeret i forhold til kronen – der er langt mere diffusitet i krone end i rod. Det fortæller om en kraftig fokus på eller interesse for det instinktive og ubevidste. Træets base åbner sig desuden ved roden, og det tyder på, at tegneren forsøger at skabe stabilitet i den fritsvævende situation. Det er formentlig et psykisk sundhedstegn, at der er så god kontakt med de instinktive lag af erfaringsmaterialet.

Dog er rodstrukturen forgrenet og krydsende, og der er intet klart mønster af over- og underliggende rødder, og det vækker mistanke om en vis forvirring og overkompliceret eller overdreven opfattelse af det ubevidste og instinktive. Der kan være en binding til ubevidst materiale og et unormalt stort forbrug af energi, der ikke fører til noget resultat. Der kan også være komplikationer i tegnerens forhold til sin egen genitale seksualitet, og hun kan være skamfuld over (visse sider af) sin kvindelighed. Samtidig kan tegneren have en legende holdning til det seksuelle – måske er det den, der medfører skamfuldheden. Tit ses ingen egentlig afslutning på rødderne, men her er rodspidserne omhyggeligt gennemførte og tydelige. De fleste er kileformende, og noget kan tyde på, at denne person oplever sine omgivelser som afvisende eller fjendtlige og derfor føler, at hun må kile sig ind for at finde fodfæste. Det er måske derfor, at hun i den grad søger efter at kunne hvile i sig selv.

En enkelt rod (højre, næstøverst) er mejselformet. Dette område står for tungsindighed, narcissisme og dødsdrift, og noget tyder på, at tegneren her (bevidst eller ubevidst) blokerer for de tunge tanker. Mejselformen siger ”dette er så langt jeg vil gå” – og denne rod stopper da også

ret nær overfladen.

En anden rod er afrundet (højre side, nær det lille træ). Det er området for bl.a. jeg-instinkt, genital seksualitet og maskuline arketyper, og den afrundede form viser accept af egne drifter på dette område. Det er noget af det, der andetsteds i teksten bidrager til at tillægge tegneren evnen til at acceptere det maskuline.

SKYGGE

Skygger kan tolkes som afskærmningsmekanismer eller forsøg på at beskytte selvet mod eksterne påvirkninger, som personen opfatter som uønskede eller overvældende. Det kan også være forsøg på at dække over en bestemt begivenhed som er skamfyldt eller som er smertefuld at mindes. I modsætning til skygge på grenene peger skyggelægning af rødderne næsten altid på noget ubevidst. Snarere end at begrænse energistrømningen kan skyggerne her faktisk tiltrække opmærksomhed til roden.

På tegningen er ses et område i venstre side af roden skyggelagt med parallelle og diagonale streger i venstre side, som løfter sig fra venstre op mod højre. Det kan kun tolkes som et forsvar imod feminine indflydelser. Set i sammenhæng med de øvrige områdetolkninger kan det være tegnerens egen kvindelighed, som hun sommetider ønsker at dæmpe eller måske endda søger at skjule. Det er sandsynligt, at der er specifikke oplevelser, som fremkalder disse skamfølelser, eller at der er særlige påvirkninger, som hun føler sig nødsaget til at modstå. Hvis f.eks. en kvinde føler sig tiltrukket af en anden person (mand eller kvinde) som er ”forbudt”, kan der opstå lyst til at skjule denne tiltrækning.